

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci žalobců: a) [redacted] D [redacted] S [redacted] nar. [redacted] b) [redacted] J [redacted] S [redacted] nar. [redacted] c) [redacted] R [redacted] S [redacted] nar. [redacted] všichni bytem [redacted] všichni zastoupení JUDr. Milanem Štembergem, advokátem, se sídlem AK Kladno, Cyrila Boudy 1444, proti žalované: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, IČ: 60192852, se sídlem Praha 2, Bělehradská 125/222, zast. JUDr. Luďkem Chvostou, advokátem, se sídlem AK Praha 1, Na Příkopě 14, **o určení trvání smluv o stavebním spoření,**

takto :

- I. Zamítá se žaloba, aby soud určil, že trvá smlouva o stavebním spoření č. [redacted] uzavřená mezi žalobkyní a) a žalovanou.
- II. Žalobkyně a) je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 5.900,- Kč k rukám JUDr. Luďka Chvosty, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Zamítá se žaloba, aby soud určil, že trvá smlouva o stavebním spoření č. [redacted] uzavřená mezi žalobcem b)) a žalovanou.
- IV. Žalobce b) je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 5.900,- Kč k rukám JUDr. Luďka Chvosty, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Zamítá se žaloba, aby soud určil, že trvá smlouva o stavebním spoření č. [redacted] uzavřená mezi žalobkyní c) a žalovanou.

- VI. Žalobkyně c) je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 5.900,- Kč k rukám JUDr. Lud'ka Chvosty, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění :

Žalobou podanou dne 27. 7. 2015 domáhají se žalobci, aby soud určil, že trvají smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] uzavřená mezi žalobkyní a) a žalovanou, č. [REDAKCE] uzavřená mezi žalobcem b) a žalovanou, a č. [REDAKCE] uzavřená mezi žalobkyní c) a žalovanou. Žalobci tvrdí, že žalobkyně a) dne 29.12.1997 uzavřela s žalovanou smlouvu o stavebním spoření č. [REDAKCE], v níž byla dohodnuta cílová částka 240.000,- Kč, žalobce b) dne 30.12.2000 uzavřel s žalovanou smlouvu o stavebním spoření č. [REDAKCE] v níž byla dohodnuta cílová částka 300.000,- Kč, že žalobkyně c) dne 31.12.2002 uzavřela s žalovanou smlouvu o stavebním spoření č. [REDAKCE] v níž byla dohodnuta cílová částka 150.000 Kč. Ve všech smlouvách bylo ujednáno, že v případě dosažení cílové částky nedochází k zániku smlouvy, ale automaticky se navyšuje cílová částka o sumu, která cílovou částku přesahuje a žalovaná má nárok na zaplacení stejného poplatku za navýšení cílové částky, jako kdyby k navýšení došlo jakýmkoliv jiným způsobem. K tomuto došlo (navýšení a inkasování s tím souvisejícího poplatku) u žalobkyně a) v roce 2015, u žalobce b) v letech 2012-2015 a u žalobkyně c) v letech 2009-2015. Dne 5.1.2015 žalovaná zaslala žalobcům b) a c) nabídku na uzavření smlouvy o úvěru ze stavebního spoření do 30.6.2015. Dne 15.5.2015 žalovaná zaslala žalobcům sdělení, že všechny tři smlouvy považuje za zaniklé z důvodu dosažení cílové částky a účelu smlouvy. Svůj naléhavý právní zájem žalobci spatřují v tom, že bez požadovaného určení by se jejich postavení stalo nejistým, není zřejmé, zda vztah mezi žalobci a žalovanou trvá. Žalobci nesouhlasí s tvrzením žalované, že došlo k zániku smluv a toto jí i sdělili.

Žalovaná navrhl žalobu zamítnout s tím, že nespovídá žalobců naléhavý právní zájem na určení. Žaloba neplní funkci preventivní. Pokud žalobci tvrdí, že došlo k porušení jejich práva, je na místě, aby se svého nároku na nepřipsaný úrok z prodlení domáhali žalobou na plnění.

Mezi účastníky bylo nesporné, že dne 29. 12. 1997 došlo k uzavření smlouvy o stavebním spoření, č. [REDAKCE] mezi žalobkyní a) a žalovanou, když nedílnou součástí byly všeobecné obchodní podmínky žalované, schválené rozhodnutím Ministerstva financí ČR ze dne 26. 10. 1995 pod č. j. 322/61065/1995, její dodatek byl schválen rozhodnutím Ministerstva financí pod č. j. 325/31708/1997. Dále mezi účastníky není sporu v tom, že mezi žalobcem b) a žalovanou došlo dne 30. 12. 2000 k uzavření smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] jejíž nedílnou součástí byly VOP. Dále mezi účastníky není sporu v tom, že dne 31. 12. 2002 došlo k uzavření smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] mezi žalobkyní c) a žalovanou, jejíž nedílnou součástí byly VOP schválené rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 31. 5. 2001, č. j. 353/36725/2001, účinné od 1. 7. 2001. Dále mezi účastníky není sporu v tom, že dne 15. 5. 2015 žalovaná zaslala všem žalobcům dopisy, ve kterých jim sděluje, že všechny 3 smlouvy o stavebním spoření shora uvedené považuje za zaniklé. Jako důvod zániku smlouvy žalovaná uvedla dosažení cílové částky a účelu smlouvy dle § 603 NOZ. Rovněž mezi účastníky není sporu v tom, že žalobci dopisem ze dne 26. 5. 2015 prostřednictvím svého právního zástupce žalované sdělili, že s takovým postupem nesouhlasí a trvají na pokračování ve smlouvách, avšak žalovaná dopisem ze dne 24. 6. 2015 žalobcům sdělila, že na svém názoru nehodlá ničeho měnit a finanční prostředky žalobcům vyplatí.

Podle § 80 o.s.ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Soud se v první řadě zabýval vyřešením otázky, zda je dán na požadovaném určení naléhavý právní zájem. Jelikož ten byl v žalobě tvrzen pouze vágně a obecně, vyzval soud žalobce dle § 118a odst. 1 o.s.ř., aby tvrdili, v čem naléhavý právní zájem spočívá. Po tomto poučení žalobci uvedli, že žalovaná výslovně odpírá přijímat vklady žalobců, vklady, které byly přijaty, se snaží vrátit a žalovaná výslovně upozorňuje žalobce na to, že zruší účty. Tedy nebude možno vklady zasílat. Nelze se tedy jinou žalobou na plnění domáhat postavení najisto mezi žalobci a žalovanou.

Z uvedeného tvrzení žalobců naléhavý právní zájem na požadovaném určení nevyplývá. Právní teorií i praxí je standardně zastáván názor, „že určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení žalobce dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práv; není proto opodstatněna tam, kde právní vztah nebo právo již byly porušeny a kde je proto právním prostředkem ochrany právního vztahu nebo práva žaloba o plnění.“ (Drápal, L., Bureš, J. a kol., Občanský soudní řád I. Komentář, Praha 2009, s. 528). V dané věci již dle tvrzení žalobců jejich právo porušeno bylo, jelikož žalovaná považuje smlouvy za ukončené a nepřijímá vklady žalobců, nevyplácí úroky z vkladů atd. Žaloba tedy zjevně neplní preventivní funkci. Na podporu své argumentace o nedostatku naléhavého právního zájmu odkazuje zdejší soud na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1582/2013 („Žaloba o určení neplatnosti smlouvy preventivní funkci splnit nemůže, neboť rozhodnutí o ní není objektivně způsobilé předejít případným dalším soudním sporům mezi účastníky.“), a ze dne 17. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1734/2014 (Žaloba na určení je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Přitom příslušné závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá (v souzené věci se žalobce nedomáhal určení neexistence závazkového právního vztahu /práva/, ale určení neplatnosti smlouvy). Určovací žaloby slouží potřebám praktického života a nemohou vést ke zbytečnému rozmnožování sporů. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení je proto současně dán jen tehdy, jestliže je (objektivně vzato) způsobilé odstranit stav právní nejistoty žalobce nebo ohrožení jeho práva. Pomocí určovací žaloby nelze řešit otázky, které mají význam jen pro jiné – dosud nezahájené nebo již probíhající – řízení (v němž je lze řešit jako předběžné otázky) nebo které mají být podle zákona řešeny v jiném řízení.).“

Zdejší soud shledal, že ve věci schází naléhavý právní zájem žalobců na určení, že trvají smlouvy o stavebním spoření č. ██████████ uzavřená mezi žalobkyní a) a žalovanou, č. ██████████ uzavřená mezi žalobcem b) a žalovanou, a č. ██████████ uzavřená mezi žalobkyní c) a žalovanou. Došlo k již k porušení práva, neboť žalovaná považuje smlouvy za

ukončené, když nepřijímá vklady žalobců a nepřipisuje úroky. Žaloba neplní preventivní funkci, žalobci se mohou domáhat po žalované nepřipsaného úroku žalobou na plnění, když v tomto řízení by se jako předběžná otázka řešila existence smluv o stavebním spoření. Soud

proto žalobu zamítl pro neexistenci naléhavého právního zájmu ve smyslu ust. § 80 o.s.ř. Soud proto zamítl i další návrhy na doplnění dokazování.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 142 odst. 1 o.s.ř., protože žalovaná byla ve věci úspěšná vůči všem žalobcům. Náhradu nákladů řízení žalované vůči každému z žalobců představuje dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. 1 režijní paušál á 300,- Kč dle § 13 odst. 1,3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za vyjádření ve věci samé, náklady právního zastoupení žalované odměna za dva úkony právní služby po 2.500,- Kč za převzetí a přípravu zastoupení a účast u jednání dle § 9 odst. 3 písm. a), § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a § 11 odst. 1 písm. a), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 600,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky. Celkem náhrada nákladů činí vůči každému z žalobců částku 5.900,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ve dvojím vyhotovení k podepsanému soudu a rozhodoval by o něm Městský soud v Praze.

V Praze dne 14. prosince 2015

Mgr. Zdeňka Burdová, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Lounová